

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Pars V. Auctoris monachis Vastenensibus. Alia quædam miracula in
Suecia facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](#)

A. NICOLAO
URSINO.

nam ab ore ejus nullum procedebat mendacium in conspectu Christi Vicarii, et tante jactantia non commisisset peccatum. Ex auditu alium referam, quod etiam credo verum: postquam Domina supradicta de Sepulchro Domini rediit, et suus pater spiritualis pariter cum eadem, et, ut nosti melius, Neapolim diu stetit, Robertus primogenitus meus cepit ipsam Dominam familiariter visitare, et habens cum ipsa colloquium de domino nostro Urbano VI ^h Papa praesente, qui in Avenione degebat, ipse * ei dicere hauit: Roberte, sis certus, quod ipsum Romanum Pontificem videbis in Roma, verbis immemor non existens, quia credulus fuit: transiunt anni circiter quinque, et, ut nosti, Papa venit ad Urbe ⁱ, et dum ad monasterii sancti Pauli ^k equitaret, ut ingredieretur Romanum ^l, dictus Robertus primus deputatus, ut Papam visitaret, recordatus verborum Dominae antedictae et se vertens ad Presulem ait: Nunc vere cognosco, quod domina Birgitta protulit mihi verum, et non solum, quod vos in Urbe videam, sed etiam vos conduco. Sic hoc protulit dictus Robertus summo Antistiti.

^{et in su-}
^{bilime eleva-}
^{ta apparet.}

^m 30 Cum magis notis referre intenderem, quod proferendum fuit, ultimo loco describo. Nonne memor es, pater, quod, dum existentibus nobis pariter in Perusia ^m et etiam in Tuderio ⁿ, de hac alma Domina miranda narrabas, et præcipue de eo, quod tibi retulerat Joannes de Pernacio ob Christi amorem pauper, quod quadam die, si bene recolo, a te et a me ipse adjuratus, astricetus causa obedientie protulit, quod, aliquibus tunc annis elapsis, dum Lateranensem ecclesiam visitaret apud Coliseum ^o, obviam habuit Domina prelibatam, quam intuens splendidissimi radii circumquaque caput ejus et corpus per modum, quo a sole procedunt, cum bene intueretur, exibant, efficacius in ipsa respiciens, et figens gressus, non quod solum haec visio perduraret, immo elevata a terra ipsam vehi, non meare perspexit, a quo autem videre non potuit. Post eam etiam intuens, æque radii a capitio tergo fulgebant, et, ne esset de visione dubius, iterum permisit Dominus illud idem ipsum videre, nam, cum Domina ipsa esset in via, qua a sancta Maria Maiori ad Sanctam Crucem in Jerusalem itur, obvius fuit ei ipse Joannes, qui radiamente vidit eam ut supra.

C Suprascripta, que ego Nicolaus de Ursinio ore protuli, ad fidem manu propria haec subscripti.

ANNOTATA.

a Civitatem episcopalem in Campania Felici.
b Inscrifitur Martyrologio Romano ad diem

15 Noverbris.

c Colitur Nolæ 22 Junii.

d In patrimonio S. Petri.

e Anno 1370, mense Julio.

f Vastenensi.

g S. Germani Autissiodorensis in Gallia.

h Imo Gregorio XI.

i Anno 1377, mense Januario.

k Extra muros Romæ inter viam Ostiensem et Tyberim.

l Idem de Gregorio XI legitur in Vita ejus prima apud Baluzium col. 438 his verbis: Demum abinde (Corneto) discedens navigando intravit fa-

ces Tyberis et die xvii mensis Januarii anni Domini mcccclxxviii ingressus est Romam equitando de S. Paulo, ubi ad terram de navigio descenderat, usque ad S. Petrum.

m Civitate episcopali Italica in Umbria.
n Altera civitate episcopali in eadem Umbria.
o In regione Urbis, vulgo dicta Di Campitelli.

PARS V.

Auctoribus monachis Vastenensibus.

Alia quædam miracula in Suecia facta.

Cum de Bruma a civitate pergentes hospitaremus in oppidulo quodam, aliqui, sub specie peregrinorum explorantes nos, indicaverunt his, qui fuerant in castro Ekarslahof ^b, quorum quidam more suo latrocini exercebant, exierunt summo mane cum optimis equis, parasitib[us]. Et cum ipsi essent in summitate montis, nos vero in descensu, transiunt prope nos quasi ad jactum lapidis, et pertransiunt nos ad oppidum vicinissimum, ut melius viderent nos, antequam veniremus ad loca tutiora. Cumque sequenti die homines armati venissent sequentes currus suos, quiescerunt ab eis, ubinam essent peregrini illi divites cum equis multis, et saccis oneratis auro transeuntes? Responderunt illi: Transiunt, inquiunt, et jam sunt in securitate. Qui admirantes et confusi redierunt ad castrum. Tunc ipsa nocte revelatum est cuidam per dictam beatam Birgittam, quæ dixit: Videlis illos multos armatos equites hodie? Et ipse ait: Vidi, Domina. Cui respondit: Ego, inquit, virtute Dei excæcavi eos, ut non nocenter vobis, nec impeditent viam vestram, sicut proponebant.

32 Cum diverteremus ad monasterium, quod vocatur Claravallis ^c, regni Polonie causa audiendi Missas, mulier, que diu laborabat in partu mox ut reliquia beatæ Birgittæ domum mulieris ingressæ sunt, peperit et ab omni periculo liberata est. Cum adhuc essemus in mari inter Alemanniam et Suetiam, dubitantes propter bellorum pericula eidem regno Suetiae unice ingrumentum, ad quem portum applicaremus ^d, tum modicum post meridiem apparuit stella quasi candidissima e cœlo, quam primum vidi quidam puer octo annorum, innocens et infirmus, et postea omnes in navi, cunctis admirantibus et dicentibus, se numquam hora diei, sole claro, splendentem vidiisse stellam, quæ usque ad portum non præcongnita * navem ^{et belli peri-}
^{cula tutatur,} precognitum præcedebat, et sic disparuit. Tunc nocte sequenti cuidam de nostris dictum est: Stella, quam heri vidi nisi navem præcedentem et portum vobis ostendentem, est dilecta sponsa Christi Birgitta, cuius fama, quasi stella, paulatim præcedet, donec sicut sol illuminet totum mundum. Quidam infirmitate lateris fere xx annis firmissime laborabat, qui etiam beatam Birgittam corporali visu Romæ viderat. Hic, audito, quod jam defuncta esset, rogavit eam, ut suis precibus ipsius angustiae subveniret. Quo facto, homo subito curatus est, et coram multis recognovit

AA. MONN.
VASTENENSIBUS.

Agnovit et publicavit gratiam sibi factam. *sacilegum,* 33 Quidam in noctibus frequenter vexabatur a diabolo, ita quod multoties extraheretur a lecto; in sui auxilium hic beatam Birgittam invocabat, promittens, omni die ad honorem ipsius legere decies Pater noster, qui a vexatione, qua diu dolorose afflictus est, ipsius meritum est salvatus. Femina quedam cum communicasset die Paschae, recepit de ore suo Corpus Christi, et ligavit in vitta sua, ut daret ad liberandum * hoc cuidam viro, quem male concupivit, ita ut eundem, sic estimans, ad amplexum illicitos alliceret; et, cum nihil proficeret, accepit secundario Corpus Christi, et sicut prius in vitta sua repositum, ut applicaret illud ad opus nepharium, quod illico disparuit, ita quod de eodem quidem nullae reliquiae remanerent. Post haec femina illa in decem annis numquam vidit Corpus Domini in ecclesia, nec umquam, quando erat in ecclesia, legere poterat unum Pater noster. Sed extra ecclesiam aliquiliter legere potuit. Quae taliter stetit in peccato suo multo tempore, nulli ausa suum facinus confiteri. Haec cum audisset, reliquias beatae Birgittae venisse in partes Suetiae, rogavit humiliter, ut sui misereri dignaretur, et voto peregrinationis ad dictas reliquias completo, mox ut tetigit pallium illis reliquiis suppositum, resoluta est in lacrymis, et consurgens confessa est omne malum suum. Facta vero confessione, et videre potuit Corpus Christi, et persistere in ecclesia sine tadio ad orandum.

B 34 Quidam in xl annis nunquam confessus est, qui, audita fama domine Birgittae, veniens ad confessionem coram religioso dixit, se nihil peccasse. Cui frater: Nec ego te absculo. Ille igitur secundo venit, et dixit, se nihil egisse mali. Tunc volens surgere vidit diabolum in figura teretrima, a cuius visu volens fugere, cedidit in terram quasi mortuus, nihil loquens, sed tacens quasi per dimidiam horam. Postea vidit Dominam pulcherrimam, vestibus deauratis indutam, dicentem sibi: O homo male infirmus es. Et ille: Vere ita est. Cui Domina: Vade ad reliquias Birgittae meæ, ibi medicina est. Ego enim, que loquor tibi, sum Mater misericordie. Surgens igitur homo omnia peccata sua confessus est, que a juventute sua operatus est, gratias agens Deo et precibus domine Birgittae se commandans. Mulier quedam reputans vanam et frivola, que de domina Birgitta dicebantur, et quedam inconvenientem ore evomens perdidit sensum. Rediens igitur vir suus domum, et audiens, eam extra sensum, vovit se et cum uxore sua reliquias domine Birgittas visitare; et, modico intervallo interjecto, curata est mulier, et ambo votum suum magna devotione impleverunt. Quodam nocte cum multitudo maxima, que reliquias sequebatur, in quodam magno prato requiescerent in tentoriis, puer quidam mutus novem annorum propter pluviam ponebatur sub feretro reliquiarum, ubi usum loquendi recepit, personis testantibus fide dignis.

C 35 Quidam multum secularis in spiritu vidit beatam Birgittam, dicentem sibi: Sequare me: ego tibi monstrabo viam: qui evigilans compunctus est. Duo cacci, quorum unus a nativitate, alter per octo annos cum cæcus fuisset, videntibus omnibus, qui aderant, sanati sunt in monasterio Vuatzsteno in festo S. Petri ad Vincula. Quidam contractis manibus et pedibus et a multis notus ibidem eodem die sanatus est.

Filius cuiusdam de civitate Arosien. *e* novem diebus sic erat, quod mammillas matris sugere non poterat, qui, cum jam morti proximus esset, exeuente matre pre tristitia, illi, qui intus erant, voverunt votum dominæ Birgittæ. Quo facto, puer statim convalescit, et matris ubera sugens portatus fuit Vuatsten per viii dietas. Quidam de Arosien, civitate novem annis epilepticus fuerat, et quasi omni die ter passus fuerat. Pater ejus pro eo votum vovit ad dictas reliquias et sanatus est. Vir quidam cæcus et una mulier etiam in Vuatzsteno illuminati sunt eo tempore. Mutus etiam quidam eo tempore loquendi officium, quod diu amiserat, recuperavit. Vir quidam secularis et nobilis ab inimicis lancea perforatus, ita quod ferrum lanceæ et magna pars ligni per pectus intravit, et per spondile dorsi extensis magnum frusticulum de pulmone secum extraxit; hic jam, cum ab inimicis insequeretur, cogitabat secum: Si verum est, quod audio de beata Birgitta, promitto, me limina ejus visitarum, vitam meam correcturum, et vestes humiles portaturum, et statim ascendens equum evasit, et infra quatuordecim septimanas contra E spem omnium mirabiliter sanatus, et de Vesogia usque Vuatzstenum pedester ivit, et reliquias suas visitavit.

36 Alius erat nobilis vulneratus, qui nullo modo per medicum longo tempore poterat curari: nam, quando curatus videbatur, iterum vulnera aperte riebantur et putruerunt. Hic votum vovit ad dictas reliquias, et infra paucos dies plene et perfecte sanatus est. Quidam navigio transeuntes ad nundinas S. Botvidi *f* in superiori Suetiae parte, adveniente gravissima tempestate, jactati sunt, ita ut nimis ex procellarum impulsibus navis crepuit, et aqua implebatur. Qui quasi nihil aliud, quam submersionem expectantes dominæ Birgittæ devote implorabant auxilium, et mox quasi quadam manu navis levata est, et quadam procella in terram jactata, qui tandem cognoscentes se unum puerum periisse *, flexis genibus eamdem dominam Birgittam humiliiter exclamabant, et statim una procolla puerum jactavit sanum et illæsum. Et hi, qui in navi fuerunt, ad monasterium Vuatzstenum venire properabant, laudantes Christi gloriam, qui pereamdem dominam tot et tanta miracula operari dignatus est, nobis *perdidisse*

*vulneratos
sanat, naufragium de-
pellit, jacte*

D 37 Hydropicus quidam de superioribus partibus Suetiae, cuius pedes et manus in tantum tumuerunt, ut secundus Job videretur, hic votum vovit, ut vigiliam dominae Birgittæ, si sciret diem obitus sui, jejunaret, et tanta facilitate curatus est, ut omnes mirarenter. Quidam blasphemando verba Dei, que spiritus Dei loquebatur ad dominam Birgittam, arreptus est subito tanta infirmitate, quod se nec ad dexteram, nec ad sinistram moveare poterat, et tanto tedio affectus est, ut etiam sibi immittere vellet manum propriam ad extinguidam vitam. Cui persona reverendo habitu apparsit dixit: Extende lingua et curaberis. Ego enim sum illa, quam blasphemasti; et extendens homo linguam, recepit quamdam unctionem, qui evigilans curatus est, et ab illa infirmitate et a tentatione liberatus. Muta quedam mulier veniens ad dictas reliquias usum loquendi recepit et ad propria remeavit

*in eam bla-
sphemix pa-
niciatur hy-
dropicum,
mutum, a
demoni ob-
sessum, et
agram curat:*

*visu, ma-
num pe-
dumque,
lingua usu
destitutos,
et graviter*

AA. MONN.
VASTKNESSI-
BUS,

remeavit cum gaudio. Mulier arrepta a dæm oniogratus, quod voverat, perfidere distulisset, iterum D apparuit sibi Domina dicens : Miser, non consideras gravissimam tentationem, quam pateris. Ille namque in quinque annis precedentibus nunquam potuit nominare istud nomen MARIA. Et dixit ei domina Birgitta : Ab ista tentatione nunquam liberaberis, donec in Vuatzsteno mea limina visitabis. Quod ille statim cum magna devotione perficiens et a tentatione liberatus est, et benedictum nomen Marie clare et absolute nominans atque laudans.

38 Quidam in parochia Salia Arosien. diœc. bis suspensus votum fecit dominae Birgittæ et in secundo suspedio ejus meritis est liberatus. De naribus caballi cuiusdam familiaris Enakenborth fluxit sanguis continue pluribus diebus ita, quod non fuit spes de vita sua, cuius possessor vovit in honorem beatæ Birgittæ formam capitis equini de cera; quo facto, statim cessavit fluxus sanguinis, et equus perfecte curatus est, et possessor votum complevit. Vir quidam pauper in Vesugio h, cum incideret carpenta, incaute cum securi fudit genu suum, et, licet a medis vulnus consolidatum esset, tibia tamen miserabiliter contracta remansit : qui audiens famam dominæ Birgittæ vovit, quod visitaret ejus reliquias cum oblatione pecunia, quam habebat, et hoc non perfecit. Vovit iterum oblationem cereæ, nec hoc perfecit. Vovit se in Vuatzsteno per octo dies in honorem ejus laboraturum, si suis meritis sanaretur, et statim sine omni dolore nocte sequenti tibiæ extitit, et perfecte se sanatum invenit, et ad Vuatzstenum veniens devotum votum suum complevit. Uxor Alani Joannis, Benedicta nomine, in tantum infirma, quod, omnibus membris jam mortuis, in solo pectori ad vitales spiritus palpitaretur; vovit, prout potuit, quod dominam Birgittam cum oblatione sua, si Deus sibi suis meritis vitam concederet, visitaret. Quo facto, statim sensit vitales spiritus paulatim ad singula membra redire, sicut eos prius ab ipsis membris paulatim senserat discessisse.

39 Mulier quedam in Salaa Arosien. diœc. habens filiam quatuordecim annorum, que a quarto nativitatis sue anno morbo epileptico tam graviter laborabat, quod tredecim vicibus in terram cadens et spumans miserabiliter affligebatur die quolibet, vovit pro filia, quod una secum dominam Birgittam peregre visitaret, si suis meritis sanaretur, et statim sine mora est filia ejus sanata, et tam mater, quam filia Vuatzsteno venientes devotissime votum suum perfecerunt. In parochia Fialansbro Arosien. diœc. infans quidam septem septimanarum per duodecim dies infirmatus, tandem ab omnibus est mortuus per unius horæ spatium judicatus, cuius parentes cum lachrymis dominae Birgittæ auxilium pro infante mortuo implorabant; et statim infans revixit, et parentes cum suis oblationibus Vuatzstenum, sicut voverant, pervererunt. Cum jam in autumno plures naves periclitarent apud Malotrandæ, apparuit dominæ Birgitta uidam in una illarum navium dicens sibi : Vis evadere periculum mortis? Et ille : O Domina libentissime. Tunc illa : Promitto, quod limina mea in Vuatzsteno visitabis. Et ille : Promitto. Quo facto, omnes de illa navi ad terram salvi venerunt, quamvis navis in partes minutissimas frangeretur, et omnes de aliis navibus mergerentur. Sed quod iste in-

*linos mor-
tos,*

41 Mulier quedam in partu laborans tantum gravamen persessa fuit, ut infans in utero matris moriebat, pro quo votum factum erat, ut, sanitate sibi redditâ, statim ad Vuatzstenum vaderet: facto vero voto, mulier ad se rediens perit, et infans revixit. Restitutus quidam, in parochia Singuntum Arosien. diœc. m commorans, qui a parentibus uxoris sue sepius argubatur (nam dixerunt, eam ab eo exosam haberi et suspectam; verum fuit, quod eam jugiter verberibus afflixit) nocte quadam, cum sana cum eo dormitum ivisset, morte subitanæ juxta eum jacens expiravit. Mane autem facto, ipse uxorem suam defunctam inveniens, Deum et dominam Birgittam cum magnis lacrymarum singultibus in loco secreto suppliciter exorabat, ut ipse sue mortis innocens ab uxoris parentibus posset evadere sine damno. Parentes vero ejus et vicini ad tantæ tristitiae spectaculum occurrentes et credentes, eum esse auctorem sue necis, funus ad feretrum posuerunt, mortem ejus amarissime dolentes. Dum autem

vir

reum sus-
pendio,
equum flu-
xi sangu-
nis e nar-
ibus, paupe-
rem tibia
contracta,
semimor-
tuam,

h

et epilepti-
cam morbo
liberat, pue-
ro vitam
reddit, et
navifragos
servat:

*dutinum
brachii dol-
rem tollit, na-
vis incendium
extinguit.*

A vir pro vita ejus, et ut expers sinistre suspicacionis fieri posset, in orationibus suis procubuit. Ipsa vita restituta, modicum se erigens, sororem suam viva voce sic affata fuit: Soror mea, ad quid venisti huc? Et se circumspiciens, a plurimis amicis suis circumstantibus causam adventus eorum interrogavit. Illi vero asserebant, morte ejus percepta, se venisse. At illa, oculis in colum elevatis, sic dicitur respondisse: Laus et gloria sit omnipotenti Deo et gloriosa domina Birgittae, cuius precibus pristine vita ad tempus merui restitui. Vir autem suus, ipsam audiens vivam, celeri gradu accessit ad eam, flexis genibus humiliter deprecans, ut ipsa, parentibus suis auditentibus, palam insinuaret, si ipse mortis sue causa extitisset.

ad vitam re-vocat; puer-pustulus, mulier incontinentia labo-rans,

B manus Domini commendavit, marito suo a sinistre suspicionis opprobrio liberato, et pluribus presens miraculum auditentibus, Deum pro sua magna gratia laudaverunt, et dominae Birgittae limina se visitaturos, cum magna devotione promiserunt. Puer quidam pustularum patiens infirmitatem, iam extremum spiritum agere videbatur, pro quo mater et parentes voverunt, visitare locum Vuatzstenum cum oblationibus, et statim puer convalescens sanatus est. Domina quadam, virtus incontinentiae laborans, quadam nocte rapta in spiritu vidit diabolum in figura horribili dicentem: Numquid tu credis, quod homo in terris peccata dimitti? Mihi utique data es et tecum descendam in infernum. Domina utique illi ultra modum turbata apparuit persona mira pulchritudinis dicens: Dic diabolo, Misericordia Dei omnibus aperta est, ideo adjutorio Dei nolo peccare amplius, propterea nil tibi mecum est. Quo dicto, diabolus clamans dixit: Væ mihi, quia utique perdo jus meum, et jam incipit augeri invidia mea et miseria mea. Evigilans itaque domina vidit in visu personam mire fulgentem sicut prius, quem dixit: Ego sum Birgitta, quem de Roma veni. Confortare et esto stabilis. Ego enim, quod sic placet Deo, adjuvabo te in tentationibus tuis futuris.

graviter lx-sus, puer obesus, in aquam la-pus;

C 43 Quidam nobilis fugiens inimicos suos transfixus est in pectore ita, ut de vite ejus desperare turberet, quod non minimum exhibat de sanguine vulneris. Transactis aliquibus diebus, votum vovit ad Vuatzstenum, et statim coepit sanguis fluere de vulnere et paucis diebus sine medicamento sanatus est. Quidam puer septembris novem vicibus arreptus est die quolibet a demone, quem mater vovit ad Vuatzstenum cum oblationibus, et veniens non sine admiratione omnium est curatus. Vir quidam in superioribus partibus Sueciae, attediatus de vita, multis vicibus tentabat se ipsum strangulare, cuius uxor vovit eum ad Vuatzstenum cum oblatione. Igitur eodem die, quo tentabat ire, ut adimpleret votum suum, percussit se in tibia securi, de qua infirmitate decubuit aliquibus septimanis; cumque jam mulier surrexit, ut adquaeret gregem suum, in

*AA. MONS.
VASTENENSIS.
BVS.*

glacie cecidit in aperturam, quae aperta fuerat pro adiquando grege, et ibi in aqua jacuit quasi per horas quatuor, donec uxor et filius et plures eum extraxerunt ab aqua, qui portatus ad dominum nihil omnino recepit de aqua in corpus suum, nec infirmatus est, nisi quod frigus de glacie et hyeme patiebatur: dixit enim, quod Domina quadam posuit super eum mantellum suum dicens: Ego te juvabo, donec venies ad locum meum Vuatzstenum. Igitur vir ille impedit, quod promisit.

44 Quidam in parochia Felkare Arosien. dicitur, *mortui item aliquot* surgente mane uxore sua pro opere necessario agendo, requiescebat in lecto cum duobus filiis parvulis, qui ululatum horribilem subito emitentes mortui sunt, quorum membra ita livida, livoreque tumentia effecta sunt, acsi baculis lessent: quod videns patér lacrymis, singulis in stubam ne portavit, et eorum morte nimium anxiatus, ultra modum etiam pavidus, et * quasi interactor eorum ab aliquibus suscipietur: mater vero puerorum plenam in dominam Birgittam habens fiduciam, ea quod audierat crebro famam miraculorum ejus, vovit pro altero dicens: O Domina reverenda, si reddideris mihi istum vivum, portabo eum ad locum E tuum Vuatzstenum cum oblationibus; cuius spiritus statim coepit in corpus paulatim intrare, sicut solet die mortis appropinquantis paulatim recedere. Unde mater exhilarata dixit: Laus omnipotenti Deo et tibi, o domina Birgitta. Jam vadam ad parochiale ecclesiam, faciamque in honore Dei cantare Missam. Postquam *, transactis fere tribus vel quatuor horis, mulier magorem concipiens fiduciam dixit: O Domina gloriosa, scio, quia potens es apud Altissimum, et istum adhuc jacentem mortuum reddere mihi vivum, sicut reddidisti alium. Qui statim eo modo, quo prior, vivificatus est. Hæc mulier cum multis viciniis suis circumstantibus in Carnisprivio venit Vuatzstenum, ostendens ibi dictos pueros coram multitudine populosâ.

*ejus opem ex-
periuntur:
crux male af-
fectum, et do-
lorem capitis
sanat:*

45 Mulier quedam ex Ekmgia civitate Linconpen. perperit infantem in ultimo spiritu constitutum, qui et statim mortuus est. Unde mulier antedicta, nimis dolore afficta, maxime quia infans sine baptismo decessit, coepit cum omnibus circumstantibus se dominam Birgittam lacrymos se rogare, ut proles sua tamdiu vita redderetur, quamdiu baptizaretur. Quo facto, non sine admiratione et congratulatione omnium circumstantium revixit infans et baptizatus est. Hæc mulier, aliquibus septimanis transactis, veniens Vuatzstenum et portans secum dictum infantem vivum et incoludem, omnipotentem Deum et B. Birgittam collaudavit pro gratia sibi facta, similitudinem infantis argenteam offerendo. Mulier quedam, fracto cruce, dolorem vehementissimum passa est per dimidium annum: haec in sui auxilium dominam Birgittam invocabat, et statim nocte sequenti, cruce integro sanato, ab omni dolore liberata est, et, facto mane, surgens sana de filii limi, quem secum habebat, paratam telam parvam texendo paravit, et pedibus suis expedite ambulans venit Vuatzstenum, et eamdem telam devote offerens, cum magna gratiarum actione sanationem suam publice recognovit. Civis quidam de civitate Stocholmen, habens vermem in aure, dolorem capitis gravissimum passus est per unum mensem: hic tan-

dem

AA. MONS.
VASTENENS-
BVS.

dem audiens, qualiter multi in suis miseriis per dominam Birgittam fulcirentur, vovit peregrinando videre ossa sua in Vuatzsteno collocata, et statim, excuso verme, aliquantulum sensit remedium, et veniens ad dictum locum Vuatzstenum coram confessore confessus est, se omnino tunc esse curatum, Deum in sua Famula magnifice collaudando.

^{submergen-}
^{dum servat,}

46 Quidam equitans super glaciem, cum appropinquaret ex improviso juxta flumen propinquum, decidit, fracta glacie, in aquam cum equo, quem dum unda et cursus fluvii vehementer traheret, nec glaciem apprehendere valeret, venit ei in mentem vovere se ad limina domine Birgittæ et vitam suam correcturum, et mirum dictu, statim equus traxit se ad partem glaciei et ita faciliter ascendit cum equo contra spem omnium, ac si manus hominum ipsum levassent. Illeas igitur veniens ad terram, cum iter arripuisse ad domum dominæ Birgittæ, ipsa nocte apparuit ei Domina quedam habitu reverendo dicens: Cogitas venire ad domum meam, nihil proderit animæ tuae, nisi corium, quo circumligata fuit lingua tua, solveris pura confessione. Qui ex verbis istis compunctus venit, et

B cum lacrymis totam vitam juventutis sua confessus est. Nam quoddam horribile peccatum perpetraverat, quod statuit in corde suo nulli se aperire, antequam sciret, se morirum. Attamen frequenter de aliis peccatis confitebatur, concludens isto modo confessionem: Petro, inquit, absolutionem de omnibus, quæ dixi, et etiam de his, quæ non dixi. Cum vero hoc peccatum diu celatum aperiusset, sensit mirabiliter se allevatum: antea quippe tamquam gravissimo onere constrictus erat.

47 Quidam in amentiam raptus est ita, ut omnino perdiderat sensum; cumque in oppido extra ecclesiam Lincopen. die nocte gravaretur, et vix a multis teneri posset, dicens, quemdam hominem tetterimum stare ante se montem* ad sequendum eum, et multa inepta loquebatur. Famulus itaque istius vovit, ut, si dominus suus sensum obtineret, non solum visitaret domum dominæ Birgittæ, sed perpetuo ei cum suo domino se serviturum. Insuper quoque posset, inducere velle eum ad ejus amorem et honorem. Et sequenti nocte bene convaluit dicens: Multa loca pertransieram, multas personas tetterimas videram, sed inter alias vidi dominam Birgittam cum duobus comitantibus se loquentem. Facio, inquit, quod servus tuus promisit pro te, et proderit tibi super omnes thesauros. Qui complevit votum, non solum in sensibus, sed et in anima est emundatus, abnegans omnes impietates et consuetudines vanas. Mulier de More Lincopen. dicens, cum novem diebus periclitaretur in partu, quæ* vovit multa et multa, sed nihil omnino profecit. Tandem voverunt multæ feminæ circumstantes, quod ipsa cum omni domo sua visitaret domum beatæ Birgittæ, et mox ad horam peperit tanta felicitate, quæ cum octo prius perisset infantulos, nunquam tanta facilitate et levitate et columitate prius pariebat. Puer quidam mortuus plus, quam ad tres horas rigidus et frigidus jacebat. Cumque jam omnes flerent, mater votum vovit dominæ Birgittæ, quod, si puer revivisceret, non solum visitaret limina ejus, sed et ei perpetuo deserviret. Et statim, modico intervallo facto, puer, surrexit vivus. Quo facto, venit mater cum pueru Vuatzstenum, et

amentem sui
compotem
facit, e partu
laboranti
adest, et
mortuis de-
novo vitam
redit.
monentem

* abundat

testimonio multorum fide dignorum ita factum D esse, ostenderunt. Item consimilis gratia de alio puer narratur, qui longiori spatio temporum quasi ad successionem unius magnæ candelæ jacens mortuus, facto voto ad dominam Birgittam, surrexit vivus.

ANNOTATA.

a Brinnum seu Bruna Moraviæ oppidum hic indicari videtur, cum mox num. proximè seq. sistantur lectori S. Birgittæ exuviae, in Sueciam transferendæ, primum in Polonia, dein vero in mari inter Alemanniam et Sueciam.

b Vide Annotata in cap. 3, lib. 3 Vitæ S. Catharinae a Bertholdo scriptæ, lit. i.

c Vide Annotata ibidem lit. d.

d Vide ibid. lit. k.

e Vide lit. a in Annotatis in part. 1 Miraculorum S. Birgittæ.

f Colitur secundo ab urbe Stockholmiensi milii Sudermannianum versus.

g Pro hoc et similibus, que deinceps occurrent, locis minus notis vide Annotata in cap. 1 lib. 3 Vitæ S. Birgittæ, a Bertholdo scriptæ, E

lit. c.

h Seu Gothia Occidentali, Sueciæ regione.

i Ad lacum Vether in Suecia.

k Vide lit. a in Annotatis in part. 1.

l Oppidum Germaniz in circulo Westphaliæ.

m Vide lit. a in Annotatis in part. 1.

n Hypocaustum.

PARS VI.

Auctoribus monachis Vastenensis-
sibus.

CAPUT I.

Miracula aliquot anno MCCCLXXIV
patrata.

F

Benedictus ergo Deus, et Pater Domini nostri Præmissæ Jesus Christi, pater misericordiarum et totius consolationis, qui miserabilis in famulis; etiam jam mundo senescens; fide vero bonis operibus approbata, fere ad occasum mundo tendente, in finem diligendo suos charitatem suam ostendere dignatus est, quique per placita sibi merita venerabilis Birgittæ de Suecia haec supradicta miracula, et multa alia, quæ, ne legentes afficerent tedium, non sunt scripta omnia in libro hoc, operari dignatus est. Et [ob] hoc scripta sunt, ut creditis, quomodo haec erat vera Dei famula, quam tam hujusmodi signis non immitto admirans dignificaverat et quotidie dignificat, omni nationi, quæ sub cœlo est, digne colendam exhibet, quæ a primis juventutis sue annis jugo servitutis sue levissimo se subjecit: ita quod cum marito suo devote visitaret Romam, et Compostellam a, et multa alia loca, in quibus Sanctorum reliquiae requiescent, rediensque ad patriam ad continentiae perfectionem adduxit eudem, ut multis annis simul